

krjds og tværs i forskellige typer af netværk; men vi bliver nødt til at forankre fagligheden, vi bliver nødt til at forankre udbudsretten af hensyn til de studerende og af hensyn til det faglige.

At Venstre så igen vil det på de stærkes præmisser, er så noget andet. Det, som er pointen i et CVU, er, at man beslutter sig for, at man vil ting sammen, herunder også forpligte sig til at opretholde de uddannelsessteder, som bliver delt af Centre for Videregående Uddannelser, at man vil støtte det uddannelsessted fagligt, og at man vil støtte det uddannelsessted økonomisk, hvis det uheldige skulle ske, at de studerende svigter. Og det er faktisk meget afgørende, for det er meget afgørende at have institutioner over hele landet.

Det andet er at give vores institutioner mulighed for at lave en struktur, som gør, at man kan løfte de store og stadig stigende krav til indholdet i vores mellemlange videregående uddannelser. Og jeg kan forstå, at Venstre er enig i at stille de øgede krav til praktik, til sammenhæng mellem praktik og teori og så fremdeles, herunder jo også at skabe en egentlig sammenhæng mellem grund-, efter- og videreuddannelse, sådan at vi for alvor giver noget indhold til det, som vel er nævnt i festtalerne de sidste 10 år om livslang læring. For her giver vi faktisk vore mellemlangt uddannede en mulighed for at komme tilbage.

At vi så også giver en forskningsmæssig mulighed for at komme tættere på, hvad der egentlig sker, når mennesker lærer ved Danmarks Pædagogiske Universitet, synes jeg er meget væsentligt, for med de store ressourcer, vi investerer menneskeligt og økonomisk, er vi forpligtet til at gøre det bedre. Det synes også sædvanligvis at være Venstres politik.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Man kan jo spørge sig selv: Hvem sikrer bedst, at en institution overlever? Er det institutionen selv, der i samarbejde med andre sørger for at udvikle netop dens særlige kvaliteter, eller er det en overordnet bestyrelse nu med udviklingsråd og det hele, som skal sidde og se overordnet på det, for vi snakker jo om fremtiden?

Det er jo rigtigt, at der er masser af muligheder i starten, og der er også mulighed for at stå udenfor, men det tror jeg ikke er nogen god idé. Det, der er godt, er, hvis alle kan gå i gang med et samarbejde.

Jeg synes også, det er kedeligt, at – og det vil jeg da godt lige spørge ministeren om – hvis nu der også kommer idéer om fusioner, f.eks. mellem universitet og mellemlange videregående uddannelser, som der har været tale om på Syddansk Universitet. Er det så noget, som ikke må kunne lade sig gøre, fordi det ikke passer i symmetrien?

Jeg synes, vi skal give muligheder for, at man kan lave fusioner, men man skal også give muligheder for, at man kan lave CVU'er uden fusioner. Det er i al sin gribende enkelthed det vigtigste for os, for vi tror på, at det engagement, der skal være ude på de enkelte institutioner, skal være et reelt engagement. Og det skal så også virkelig være et, hvor man faktisk har noget bestemmelse over den uddannelse, man udbyder.

Men samtidig ved jo alle, at de kan kun lave det godt, hvis de samarbejder med andre. Så den nødvendighed er sandelig gået op for de fleste.

Hermed sluttede forhandlingen.

Afstemning

Der foretoges først afstemning vedrørende lovforslag nr. L 186:

Forslag til lov om mellemlange videregående uddannelser.

Lovforslaget overgik derefter til tredje behandling.

Anden næstformand (Henning Grove):

Jeg foreslår, at lovforslag nr. L 186 går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget. (Ophold). Det er vedtaget.

Der foretoges dernæst afstemning vedrørende lovforslag nr. L 187:

Forslag til lov om ændring af lov om selvejende institutioner for videregående uddannelser m.v. og en række andre love.

Ændringsforslag nr. 20 uden for betænkningen af undervisningsministeren (Margrethe Vestager) vedtoges uden afstemning.

Ændringsforslag nr. 1 og 2 vedtoges uden afstemning.